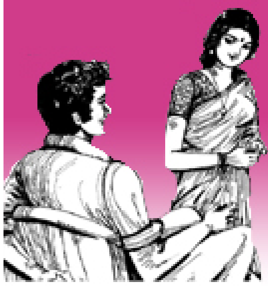

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

హేమంత్ ఆమెని గమనిస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఇప్పుడతనిలో ఆమె పట్ల ఇందాకటి వరకు ఏర్పరుచుకున్న ద్వేషం, కోపం పోయి జాలి, బాధ పెనవేసుకుని అతన్ని విషాదభరితం చేస్తున్నాయి.

"వాడు నేను ఆఫీసు కెళ్ళాక అమ్మ దగ్గర కొచ్చి చెప్పిన మాటలు, ఇచ్చిన చీర నన్ను వివశని చేసాయి.

"నీ కూతురికి చాలా గర్వం, ఏమనుకుంటుంది నన్ను?" అన్నాడట.

అమ్మ కంగారు పడుతూ "ఏం జరిగింది బాబూ?" అందట.

అమ్మకి రమేష్‌బాబు సంబంధం పోగొట్టుకోవడం ఇష్టం లేదు. ఎక్కడ అతను నన్ను చేసుకోనంటాడోనన్న భయం ఆమెలో ఎక్కువగా చోటు చేసుకుంది.

అమ్మ బలహీనత అతను కనిపెట్టాడు.

"చీర కొనిపెడతానంటే అదేదో తప్పయినట్లుగా రయ్యిన లేచి వెళ్ళిపోయింది. నీ కూతురికేవన్నా ఇది మొదటి పెళ్ళా! పైగా ఒక కూతురుంది. అవతల రోజూ ఇంటిమీద దాడి చేసే ముందు మొగుడు. వీటన్నిటినీ తట్టుకుని నీ కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఎవరొస్తారు ముందుకి?"

అమ్మకా మాటలు కష్టంగా తోస్తున్నా పరిస్థితులతో రాజీపడి వాటిని భరిస్తూ సర్ది చెప్పడానికే ప్రయత్నించింది.

"దానికి నేను నచ్చచెబుతాను. మీరు తొందరపడకండి" అని బతిమిలాడిందట.

అయినా రమేష్ బాబు తగ్గకుండా "ఇప్పుడు చెబుతున్నా వినండి. నాకు నా భార్యనుండి లీగల్ డైవోర్సు లేదు. విడిగా ఉంటున్నామంతే. ఆవిడకి నాకు పడదు. మీ అమ్మాయిని లీగల్‌గా పెళ్ళి చేసుకోలేను. అయినా బాగానే చూసుకుంటాను. మీ మనవరాలిని కూడా. నెలకింతని ఇస్తా. మీ కూతురు ఉద్యోగం చేయనక్కర్లేదు. ఆలోచించుకోండి" అని వెళ్ళిపోయాడట.

అతని మాటలకి అమ్మ హతాశురాలయింది.

నేను ఆఫీసు నుండి వెళ్ళేసరికి ఏడుస్తూ పడుకుని ఉంది. నేను కంగారుపడి అడిగితే ఏడుస్తూ జరిగినదంతా చెప్పింది.

"జీవితంలో ఒక దెబ్బ తగిలితే నీతి జాతి లేని వాళ్ళనుకుంటుందా ఈ ప్రపంచం. ఎంత బాగా పెంచాం నిన్ను. ఎంత మంచి కుటుంబం మనది. ఒక దుర్మార్గుడు చేసిన నీచమైన పనికి.. మన బ్రతుకులింత దిగజారిపోయాయా! తప్పు చేసినవాణ్ణి వదలి మనల్ని శిక్షిస్తున్నారే! వాడికి లీగల్ డైవోర్సు అయిందనుకుని ఇంటిదాక రానిచ్చాను. ఎలా మాట్లాడాడు వాడు! నా కూతుర్ని ఉంచుకుంటానని కదా. వాడు చెప్పడం!" అమ్మ తిరిగి వెక్కెక్కి ఏడ్చింది.

నేను అమ్మ భుజమ్మీద చెయ్యేసి 'వాడు సంస్కారం లేని అధముడు. పాతాళం నుండి వచ్చాడు. వాడు వాగిందానికి నువ్వేడవడమెందుకమ్మా! నేను పెళ్ళిచేసుకోవాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. చిత్రే నా లోకం. దాన్ని బాగా పెంచాలి. చదివించాలి. తల్లిగా నా ముందు పెద్ద బాధ్యత ఉంది. వాడి గురించి ఆలోచించకు' అన్నాను.

అలా అన్నానేగానీ నా వంట్లో రక్తమంతా సలసలా మరిగి పోతూనే ఉంది.

అవమానమెంత నిలువల్లా దహించేస్తుందో మాట పడిన వారికే అర్థమవుతుంది. అంతవరకు ఎంతో గౌరవంగా జీవించిన మా జీవితాల్లో చక్రవర్తి అల్లుడు రూపంలో ప్రవేశించి మా బ్రతుకులు ఛిద్రం చేసాడు. చేస్తున్నాడు. ఇప్పుడెవరు వారి వారి సంస్కారం కొద్దీ అనుకున్నా మేం తలదించుకుని భరించాలి. "

అలా చెబుతున్నప్పుడు వరూధిని కంటిలోంచి కంటే కొసకి చేరిన కన్నీటి చుక్క ఎర్రబడటం గమనించాడు హేమంత్.

అతని మనసు విలవిలలాడింది.

అసహాయుడిగా చూశాడామె వైపు.

"మా ఇంటి పక్క ఒకావిడ ఉంది. ఆమె తోచక అమ్మ దగ్గర కొచ్చి కబుర్లు చెబుతుంది. నా వివరాలు అడుగుతుంది. దాస్తే ఇంకా నొక్కి నొక్కి అడుగుతుందని అమ్మ నిజం చెప్పేసింది. ఆవిడ ముందు కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని ముక్కు చీది జాలి చూపించింది. ఆ తర్వాత నన్ను చూస్తే ఆవిడకి ఆశ్చర్యం. ఎప్పుడూ ఏడవకుండా డ్రెస్సులు వేసుకుని స్కూటీ మీద తిరుగుతున్నానని బాధ. పదే పదే ఆ మాటే అంటుంది. మీ కూతురు కొంచెం సర్దుకోవాల్సింది. మొగుడన్నాక ఏదో అంటాడు. పెళ్ళయ్యాక స్వేచ్ఛ అంటే ఎలా? అని నా కాపురం కూలిపోవడానికి నాలో ఉన్న సవాలక్ష తప్పులు వెదకడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. చక్రవర్తి వచ్చి అల్లరి చేసిన రోజు ఆమెకు పండగే. కిటికీకి చెవులు, కళ్ళు అతికించేస్తుంది. ఇలా ఉంటుంది లోకం. ఎవర్ని ప్రశ్నించగలం. మనకొచ్చిన దురదృష్టాన్ని నిందించడం కాక. "

వరూధిని నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ హేమంత్ వైపు చూసింది.

హేమంత్ నవ్వలేక పోయాడు.

అలానే బేలగా చూశాడు.

"అందుకే.. ఆ రోజు కోపం పట్టలేక చీర తెచ్చి వాడి మొహాన్న విసిరాను. మీరొచ్చి సర్దిచెప్పటానికి ప్రయత్నించారు. ముందు మిమ్మల్ని కసురుకున్నా ఎందుకో.. ఎక్కడో మిమ్మల్ని తెలిసినట్లు ఫీలయ్యాను. మాట్లాడాలనిపించింది. కాస్త అమాయకంగా కనిపించారు. చాలామంది కారణాలడుగుతారు నిజానికి అవేం ఉండవు. కొందర్ని చూడగానే చిరాకు కలుగుతుంది. కొందరంటే ఇష్టపడతాం. కొందరసలు ఏ జన్మనుండో మనకి ఆత్మీయులనిపిస్తారు. స్నేహానికి, ప్రేమకి లాజిక్కులుండవు హేమంత్. అదంతే! కాలగతిలో వాళ్ళ బలహీనతలు తెలిసినా వదలాలనిపించదు" అంటూ నిట్టూర్చింది వరూధిని.

హేమంత్ మనసంతా అదోలా అయిపోయింది.

వరూధిని మీద కోపమయితే పోయిందిగానీ తనేం చేయగలడు ఆమెకి. కానీ ఏమయినా చేసి ఆమె జీవితానికి వసంతం తేగలిగితే!

అదే అర్థం కాలేదతనికి.

అలానే అసలే పెద్దవైన కళ్ళని మరింత విస్ఫారితం చేసి చూస్తుండిపోయాడు.

"ఎందుకంత పెద్ద కళ్ళు నీకు. ఆల్చిప్పల్లా. ఏ ఆడపిల్లకో ఇస్తే.. నీలాంటి వాళ్ళకి వలవేసి ఆడించేదిగా!"

ఆమె జోక్‌కి అతను నవ్వలేకపోయాడు.

కనీసం సానుభూతి మాటలు కూడా చెప్పలేకపోయాడు.

"సరే చీకటి పడుతోంది, వెళ్దాం పద!" అంటూ పైకి లేచింది వరూధిని.

హేమంత్ కూడా లేచి నిస్సత్తువగా ఆమె వెంట అడుగులేసాడు.

సీరియస్‌గా ఫైలుని స్టడీ చేస్తున్న హేమంత్‌ని తదేకంగా చూసింది పద్మ.

ఎలానో సంభాషణ మొదలుపెట్టి అతన్ని గేలి చేయాలని ఆమె సంకల్పం.

ఎవరైనా ఏదైనా అంటే డొంక కదిలించాలని అటూ ఇటూ వేళ్ళు విరుచుకుంటూ చూసింది.

అప్పుడే అటెండెన్స్ రిజిస్టర్ క్లోజ్ చేస్తూ "ఏంటి హేమంత్, లీవ్ లెటర్ పంపకుండా డుమ్మా కొట్టావు. ఒంట్లో బావుండలేదా ఏంటీ?" అన్నాడు ముకుందం హేమంత్ వైపు చూడకుండానే.

"ఆఁ కొద్దిగా జ్వరం." అన్నాడు హేమంత్ కూడా పొడిగా తనూ ఫైల్లోంచి తలెత్తకుండా.

"ఇవ్వాళా రేపూ రకరకాల జ్వరాలొస్తున్నాయి సార్! ఏం జ్వరమో.. ఏంటో పాపం!" అంది పద్మ అల్లుకుపోవడానికి సిద్ధపడుతూ.

హేమంత్ జవాబు చెప్పలేదు.

అసలు విననట్లు ఊరుకున్నాడు.

"నిన్న మా పక్కింటాయన బావగారికి అదేం జ్వరమో వచ్చి ఇరవైనాలుగ్గంటల్లో పోయాడు హేమంత్‌గారూ! రక్తపరీక్ష చేయించుకున్నారా మరి?" అంది తిరిగి రెచ్చగొడుతూ.

హేమంత్ బదులివ్వలేదు.

"ఊరుకోమ్మా, లేనిపోని అపశకునం మాటలు. ఏదైనా జ్వరమైతే ఇంత త్వరగా ఆఫీసుకి రాగలడా? నువ్వూరికే సాగదియ్యకు" అన్నాడు ముకుందం చిరాగ్గా.

పని చేసుకుంటున్న మిగతా స్టాఫ్ కూడా కొద్దిగా ఆ సంభాషణ ఇష్టపడనట్లుగా చిరాగ్గా చూశారు.

అంతలోనే బాలయ్య ఒకామెను వెంటబెట్టుకుని రమేష్‌బాబు చాంబర్స్‌లోకి వెళ్ళాడు.

అందరి కళ్ళూ అటు తిరిగాయి.

ఆ అమ్మాయికి వయసు ముప్పయిలోపే ఉంటుంది. చేతిలో చిన్నపాటి సంచితో అందర్నీ బిక్కుబిక్కుమంటూ చూస్తూ బాలయ్య వెంట లోనికి వెళ్ళింది.

"సారు! నమస్కారం పెట్టు"

ఆవిడ నమస్కారం పెట్టింది.

"మన సారయ్య పెళ్ళాం సార్. సారయ్య చచ్చిపోయాడు కదా! ఈవిడకి పోస్టింగ్ ఆర్డర్సిచ్చి మీ దగ్గర వేసారు. నన్నొద్దని చెప్పారట కదా! నా బదులు ఈవిడ. మీకు బాగానే ఉంటదిలే సార్. చెప్పినట్లు వింటదిలే. ఏమ్మా?" అన్నాడు బాలయ్య ఆ అమ్మాయివైపు చూస్తూ.

రమేష్‌బాబుకి బాలయ్య మాటల్లో వెటకారం అర్థమైనా తెలియనట్లు నటిస్తూ "ఏం పేరమ్మా?" అనడిగాడు.

"వసంత" ఆమె బెదురుతున్నట్లుగా చెప్పింది.

కాస్సేపు హేమంత్ గొడవ పక్కన పెట్టి రమేష్‌బాబు ఛాంబర్స్‌లోకొచ్చింది పద్మ.

రావడమే కుర్చీ బర్రున లాక్కుని కూర్చుంటూ "కొత్త పోస్టింగా?" అనడిగింది వసంతని ఎగాదిగా చూస్తూ.

కష్టాలవల్ల దైన్యంగా ఉన్నా వసంత మొహం కళగా ఉంది. అమాయకత్వం వల్ల వచ్చిన అందం అది. అప్పుడే పూసిన ఓ పేరు తెలియని పువ్వులా.

"ఇదిగో వసంతా, ఈవిణ్ణి బాగా చూసుకోవాలి. ఈవిణ్ణి బాగా చూసుకుంటే నీకసలే తిప్పలూ ఉండవు" అన్నాడు బాలయ్య వెటకారంగా నవ్వుతూ.

రమేష్‌బాబు ఆమె పోస్టింగ్స్ చూసి జాయినింగ్ రిపోర్ట్ తనే రాసి ఆమె చేత సైన్ చేయించి "నువ్వింక రిలీవ్ అవ్వు" అన్నాడు బాలయ్యని.

"ఆఁ అవుతానులెండి.. నేనెక్కడికి పోతాను. డి.సి.ఇగారి దగ్గరే వేయించుకున్నా. తెల్లారితే నాతోనే పని మీకు. మా వసంత జాగ్రత్త సార్" అన్నాడు బాలయ్య వెళ్ళిపోతూ.

వసంత నిస్సహాయంగా చూసింది.

"ఈవిడకి కాస్త ఏం చేయాలో చెప్పు. చూడమ్మా వెళ్ళి ముకుందంగారిని పిలుచుకురా" అన్నాడు రమేష్‌బాబు.

పద్మ వసంతకి ముకుందాన్ని చూపించింది.

"సారూ, మిమ్మల్ని పెద్దసారు రమ్మంటున్నాడు" అని చెప్పింది వసంత.

ముకుందం లోనికొస్తూనే "ఏంటి సార్, బాలయ్యనెందుకు పంపేసారు? ఈ లేడీస్ అటూఇటూ తిరుగుతూ పనిచేయలేరు. మరీ ముఖ్యంగా అటెండర్స్‌గా" అన్నాడు కొద్దిపాటి విసుగు చూపిస్తూ.

"వాడి ఎడాసిటీ మరీ ఎక్కువయిపోయింది ముకుందంగారూ. వాడే ఛీఫింజనీరు లెవెల్లో మాట్లాడుతున్నాడు. అందుకని"

"అయినా.." అంటూ ఆమె జాయినింగ్ రిపోర్టు తీసుకుని వెళ్ళి అటెండెన్స్ రిజిస్టర్‌లో సైన్ చేయించాడు ముకుందం.

"మన కొత్త అటెండరు. పేరు వసంత. సారయ్య భార్య. బాలయ్యకి బదులుగా వచ్చింది" అన్నాడు ముకుందం స్టాఫ్‌తో.

"దరిద్రం వదిలింది" అంది పద్మ.

"ఏం వదిలింది? వాడు డి.సి.ఇ గారి దగ్గర జేరాడు. ఇంకా జులుం పెరుగుతుంది" అన్నాడు ముకుందం.

ఇంత జరుగుతున్నా హేమంత్ తలకూడా ఎత్తకుండా తన పని తాను చూసుకుంటూనే ఉన్నాడు.

అతన్ని క్రీగంట గమనిస్తూనే ఉంది పద్మ.

హేమంత్ ఆఫీసు పరిస్థితులని పట్టించుకునే స్థితిలో లేడు. అతని ఆలోచనల నిండా వరూధినీయే తిరుగుతోంది.

అంత చక్కని తెలివితేటలున్న అమ్మాయికి అలాంటి జీవితమా! దేవుడికెందుకింత కక్ష. ముందు ఎంత జీవితముంది. అంతా.. ఇలా నిస్సారంగా, నిస్తేజంగానే గడవాలా! తనేమీ చేయలేడా? ఎలా? ఏదో అర్థమవుతున్నట్లే ఉంది. కానీ.. ఏదో జంకు. భయమూ పరిస్థితులూ అతనికి దారి చూపించడంలేదు.

"సారూ మిమ్మల్ని పెద్దసారు పిలుస్తున్నాడు" వసంత మాటకి ఈలోకంలోకొచ్చాడు హేమంత్.

"ఊఁ" అన్నాడు కొద్దిగా ఉలిక్కిపడ్డట్లుగా.

"ష్! నెమ్మది. సారు జ్వరం పడ్డాడు" అంది పద్మ నవ్వుతూ.

ఈ సారి హేమంత్ ఆమె వైపు సీరియస్‌గా చూసి "నేను వచ్చేలోపల ఈ డేటా చెక్‌చేయండి" అంటూ ఎస్టిమేట్ ఆమె టేబుల్ మీదకి గిరాటేసి లేచి నిలబడ్డాడు.

రమేష్‌బాబు మొహం చూడాలనిపించడంలేదు. కానీ.. తప్పదు. ఒక మనిషి వికృతరూపం చూశాక మామూలుగా మాట్లాడటం చాలా కష్టంగా ఉంటుంది. రమేష్ బాబు బలహీనతలు, డబ్బు ఆశ అన్నీ కొంతవరకూ తెలుసు. కానీ.. మరీ ఇంత నీచంగా.. వరూధినితో ఆడిన గేమ్ చాలా కోపంగా అనిపిస్తోంది.

హేమంత్ సూటిగా రమేష్‌బాబు వైపు చూడకుండా ఎటో చూస్తున్నట్లుగా విష్ చేసి కూర్చున్నాడు.

రమేష్‌బాబు మాత్రం హేమంత్‌ని పరీక్షగా చూస్తూ "వంట్లో బాగోలేదా?" అనడిగాడు.

"స్లైట్ ఫీవర్" గొణిగినట్లన్నాడు హేమంత్.

"వచ్చి చూద్దామనుకున్నాను. కుదర్లేదు. ఆ రోజే అనుకున్నా. నువ్వు మరో పెగ్ తాగినప్పుడే అప్‌సెట్టవుతావేమోనని. సరే వదిలేయ్. దాని గురించి నీకెందుకు టెన్షన్. నువ్వెక్కడ దాని బుట్టలో పడి దెబ్బతింటావోనని చెప్పాను. ఏవీలేందే ఇంత హర్టయ్యావు. ఇక నిజంగా లోతుకి దిగితే ఏవయ్యేవాడివి?" అన్నాడు ఓదార్పుగా.

హేమంత్ మొహం కోపంతో జేవురించింది.

లేచి జుట్టుపట్టుకుని కొట్టాలనిపించింది.

పరిస్థితి అదికాదు కాబట్టి కోపాన్ని బలవంతంగా అణుచుకుని "నాకెందుకు సర్ ఆమె సంగతి? ఏదో చిన్నపాటి స్నేహం. ఆమె గురించి చెడుగా కూడా అనుకోవాల్సిన అవసరం నాకు లేదు" అన్నాడు కూల్‌గా నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"సరే సరే! ఇప్పుడు నువ్వయితే ఆరోగ్యంగా ఉన్నావుకదా? అందుకే పిలిచాను" అన్నాడు మాటమారుస్తూ రమేష్‌బాబు.

"సరే" అంటూ లేచాడు హేమంత్.

వచ్చి తిరిగి సీట్లో కూర్చున్నాడే కానీ పనిమీద ఏకాగ్రత కుదరడం లేదు.

"ఏంటండీ ఎస్టిమేటిచ్చి వెళ్ళారు. నాకెందుకిది?" అంది పద్మకోపంగా.

"అది మీ సీటుదే"

"అవుననుకోండి. మీకు మార్కు చేసారుగా చెయ్యమని."

"అంటే ఏ టు జడ్ చెయ్యమని కాదు. డేటా చెక్ చెయ్యండి. నేను నోటు రాస్తాను" అన్నాడు హేమంత్ అసహనంగా.

"డేటానా? ఇది ఏ షెడ్యూల్ ఆఫ్‌రేట్స్‌తో చెయ్యాలి?"

"నయం షెడ్యూల్ ఆఫ్ రేట్స్ ఒకటుంటుందని తెలుసు మీకు. మీ సర్కిల్ ఎక్కడుంది?"

"కాకినాడ."

"మరింక ధవళేశ్వరం షెడ్యూల్ ఆఫ్ రేట్స్‌తో చేయండి"

పద్మ ఎస్టిమేట్‌ను అటూ ఇటూ తిరగేసి గబగబా అది పుచ్చుకుని రమేష్‌బాబు రూములోకి పరిగెత్తింది.

"చూడండి ఆ హేమంత్ నేను ఎస్టిమేట్ చెక్ చేయాలట. అంత మాత్రానికి అతనెందుకు?" అంది ఏడుస్తున్నట్లుగా.

"ఏం, చెయ్యొచ్చుకదా!"

"తెలిసి మాట్లాడకండి. నాకు రాకనే కదా, మిమ్మల్ని పట్టుకుని ఏడుస్తున్నా!"

"ష్! సరే, వసంతా వెళ్ళి వసుమతిగారిని పిలువు" అన్నాడు వసంతతో.

"ఆవిడెందుకు?"

"ఇప్పుడసలే దెబ్బతిన్న పులిలా ఉన్నాడు హేమంత్. వసుమతి చేత చెక్ చేయిస్తానులే."

వసుమతి రావడమే అసహనంగా లోనికొచ్చింది.

"కొంచెం హేమంత్‌కి హెల్త్ బాగోలేదు. కాస్త ఈ ఎస్టిమేట్ డేటా చెక్ చేసి పెడతారా?"

వసుమతికి పనిరాని రమేష్‌బాబంటే చాలా హేళన. పైగా ఆమె రమేష్‌బాబుకంటే సీనియర్. జోనల్ సిస్టమ్‌లో ఆమెని వెనక్కి తోసి రమేష్ బాబుకి ప్రమోషనిచ్చారని మంటకూడా ఉంది. పైగా పద్మతో అతని వేషాలు ఆమెకి చాలా ఏవగింపుని కలిగిస్తున్నాయి.

"ఈవిడేం చేస్తుంది?" అంది పద్మవైపు తిరిగి.

"మీకు తెలుసుగా..." నవ్వబోయాడు రమేష్‌బాబు.

"నాకేం తెలియదు. నా సర్కిల్ హెవీ సర్కిల్. నేనే రోజూ ఇంటికి పట్టుకెళ్ళి తెల్లవార్లూ వర్కు చేస్తున్నాను.. సారీ!" అంది నిక్కచ్చిగా వసుమతి.

"ఈ ఒక్కసారికి.."

"ఒక పని చేయండి, ఆవిడ సర్కిల్‌ని కూడా నాకు ఎలాట్ చేసి ఆమెను నాకు అసిస్టెంటుగా వేయండి. పని నేర్పిస్తాను ఆవిడకి" అంది వసుమతి.

పద్మ కోపంతో ఊగిపోయింది.

"నేను మీకు అసిస్టెంటునా?"

"అంత పౌరుషముంటే పని నేర్చుకోండి పద్మా. మీలాంటివారు నాకు అసిస్టెంటు కావాలని నేను కోరుకోవడంలేదు" అంటూ విసురుగా వెళ్ళిపోయింది వసుమతి.

"సరే, హేమంత్‌నే పిలువు"

"ఆయన పర్మిషన్ లెటర్ మీకిమ్మని చెప్పి ఇప్పుడే వెళ్ళిపోయారు సారూ!" అంది వసంత చేతిలో కాగితం అతని బల్లమీద పెడుతూ.

"వ్వాట్! వెళ్ళిపోయాడా?"

"అవును సారూ, ఎవరో అమ్మాయి వచ్చి పిలుచుకెళ్ళింది"

వసంత మాటకి దిగ్భ్రమ చెంది రమేష్‌బాబు, పద్మ మొహమొహాలు చూసుకున్నారు.

"అవును సర్! ఆ అమ్మాయి ఏదో ప్రాబ్లమ్‌లో ఉన్నట్లుంది హడావుడిగా తీసుకెళ్ళింది" అంటూ లోనికొచ్చాడు ముకుందం.

రమేష్‌బాబు మాటపడిపోయినట్లుగా చూశాడు ముకుందంవైపు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments